

İnsanın gelecek hakkında daha çok heyecanlanması nasıl bir duygudur, biliyorum, *en azından* hatırlıyorum. Eskiden benim de geleceği *kurtuluş* olarak görmek alışkanlığım vardı.

İnsanın dünya üzerindeki en rahat devrini yaşadığı aşikar, bunu bilmek için çok fazla tarih okumuş olmaya ihtiyaç yok, dünyanın hiç bir zaman bu kadar çok insanı beslememiş olduğunu farketmek de yeterli, insanın hiç bir zaman *uçamamış* olması da...

Meselemiz, bunun ne kadar devam edeceği, *edebileceği* veya bu devam eden gelişmenin *insan* için ne anlama geleceği. Bir noktada yoldan çıkacağını, teknolojinin artık kendi kendine varolabilecek noktaya ulaşacağını düşünüyorum. İnsanın yeryüzünde kendine biçtiği efendilik rolü, kendine bir efendi yapmasıyla son bulacak gibi...

Şimdiden bizden daha çok dil bilen bilgisayarlarımız var, daha hızlı düşünebiliyor, hakkımızda bizim bile bilmediğimiz ayrıntıları keşfedebiliyor. Normalde, bunları *insanlar için* yapıyor, evet, insan hala teknolojinin *sahibi*, ancak bu kölesini devamlı geliştiren bir sahip ve köle bugün bize bağımlı olsa da, pek yakında, çok yakında artık bizi çekip gitmekle veya öldürmekle tehdit edecek hale gelebilir.

Teknoloji isimli köle olmadan yaşayamayacağımızı biliyoruz, gerçekte kimin köle olduğu bile pek net değil, teknolojinin, mesela şu elimdeki bilgisayarın varolmak, çalışmak için insana ihtiyacı var, yine de insanın da ona ihtiyacı giderek artıyor.

Geleceği düşündükçe daha çok sıkılıyorum. Bir de şu var, insan kendini manasız bırakacak bu işe, sanki gerçekten de bunun için, *kendisine verilmiş emaneti* başka birine devretmek için istiyor. İnsan felsefecilerin sandığının aksine, düşünmek için yaratılmış değil, hasbelkader düşündüğünde bunu mecburiyetten yapıyor, ya düşünmemeyi beceremediğinden, ya düşünmekle elde edeceği bir sonuca ihtiyacı olduğundan.

İşte belki bu sebeple daha eğlenceli şeylere bu kadar meraklıyız. Düşünceden uzaklaştıracak şeyler, –oyunlar, şakalar, anlamsız konuşmalar– onun için daha güzel geliyor bize. Düşünmek gerekmediği için... Ve bizim adımıza düşünecek, bizim adımıza ihtiyaçlarımızı temin edecek bir makine olsa, bizi yaşatsa, bize baksa ne güzel olacak.

İnsan kendi varlığından sıkılmış, saçmalamasındaki derinlik de çok defa bundan kaynaklanıyor.